

melse med stk. 1 fastsatte rentebeløb til moderselskabet.

Såfremt moderselskabet er et udenlandsk selskab vil den kontrollerede transaktion være omfattet af skattekontrollovens § 3 B. Det danske datterselskabs mulighed for at undgå den sekundære justering i form af et tilskud er derfor betinget af, at skattemyndigheden i det land, hvor moderselskabet er hjemmehørende, beskatter moderselskabet af det i overensstemmelse med stk. 1 fastsatte rentebeløb.

En sekundær justering betyder, at man justerer for det forhold, at der ikke er sket betaling svarende til den pris, der er fastsat i overensstemmelse med armslængde princippet. Betegnelsen »sekundær justering« anvendes tillige af OECD i deres retningslinier for transfer pricing (Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations).

Såfremt den skattepligtige ønsker at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår, skal denne forpligtelse påtages i tilknytning til gennemførelsen af korrektionen efter stk. 1. En påklage af korrektionen udskyder ikke tidspunktet for påtagelsen af betalingsforpligtelsen. Betalingsforpligtelsen har virkning fra det oprindelige transaktionstidspunkt, hvorfor der eksempelvis skal beregnes rente fra dette tidspunkt.

Til § 2

Til nr. 1:

Til stk. 1:

Bestemmelsen går ud på at beskære et tyndt kapitaliseret selskabs adgang til at fradrage renter og kurstab på lån. For at der kan blive tale om at anvende reglerne om fradragsbeskæring skal en række betingelser være opfyldt. Der skal være tale om et selskab eller en forening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 c eller 3 a-5 b, som oppebærer lån fra udenlandske koncernforbundne selskaber, og hvis gæld i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 4:1 ved udløbet af indkomståret.

I nr. 1 afgrænses de skattesubjekter, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Omfattet er således selskaber (herefter datterselskaber), der er fuldt skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 a, 2 b, 2 c, 3 a, 4, 5, 5 a eller 5 b. Det vil sige alle selskaber og foreninger m.v., der er fuldt skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, med undtagelse af andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Selskaber, der er registreret i udlandet, men hvis le-

delse har sæde i Danmark, er i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 6, også omfattet af bestemmelsen. Udenlandske datterselskaber, der indgår i en dansk sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 (frivillig sambeskatning) (men ikke § 32 (tvungen sambeskatning)) anses i denne sammenhæng som et omfattet datterselskab. Faste driftssteder af udenlandske foretagender, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a (begrænset skattepligtige) eller efter kulbrinteskatteloven, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Efter nr. 2 finder bestemmelsen anvendelse på et datterselskab, der oppebærer lån fra den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber.

Den kontrollerende ejerkreds er i skattekontrollovens § 3 B, stk. 2 og 3, defineret som enhver udenlandsk fysisk eller juridisk person som nævnt i selskabsskattelovens § 32, stk. 1, 2.-3. pkt. og ligningslovens § 16 H, stk. 1, 2.-5. pkt.

Den relevante kreds af långivere omfatter udenlandske fysiske personer, selskaber, fonde, trusts og dødsboer uden hensyn til, om den enkelte juridiske eller fysiske person m.v. i henhold til de nævnte bestemmelser selv har kontrol med det danske datterselskab - deltagelse i ejerkredsen er tilstrækkelig. En juridisk eller fysisk person anses for udenlandsk, hvis personen er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsaftale. Det er uden betydning, om det udenlandske selskab, der kontrollerer det danske datterselskab, igen er ejet af en dansk aktionær.

Det er ligeledes uden betydning, om den udenlandske långiver overhovedet har ejerandele i det låntagende selskab, hvis blot selskaberne er koncernforbundne.

Efter nr. 3 er det endelig en betingelse, at forholdet mellem datterselskabets gæld (koncernintern gæld og al anden gæld under ét) og dets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1.

Fradragsbeskæringen indebærer, at der ikke kan foretages fradrag for renteudgifter og kurstab på koncerninterne, udenlandske lån i det omfang, forholdet mellem datterselskabets gæld og dets egenkapital efter ydelsen af det koncerninterne lån målt ved indkomstårets udløb overstiger forholdet 4:1. Kurstab kan dog fradrages i kursgevinst på samme lån i efterfølgende indkomstår, jf. 2. pkt.

Efter bestemmelsen i 3. pkt. anses et lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har